

РЕШЕНИЕ

№ 41457

гр. София, 11.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9767** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по постъпила касационна жалба от М. В. С., депозирана чрез пълномощник адв. С. С., САК против Решение от 25.07.2025 г., постановено по НАХД № 12910/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав, в частта с която е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-010226/15.05.2024 г., издадено от началник сектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи относно наложени на М. В. С., на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, административни наказания – Глоба в размер на 3 000 (три хиляди) лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за извършено на 30.03.2024 г. в [населено място] на кръстовището на [улица]и [улица]административно нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. В останалата част, с която е потвърдено наказателното постановление - наложените административни наказания – глоба в размер на 10,00 лева и глоба в размер на 20,00 лева за извършени по същото време и на същото място административни нарушения на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, решението не е обжалвано и е влязло в сила.

В касационната жалба са изложени съображения за неправилност и необоснованост на атакуваната част на съдебния акт. Твърдят се допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при постановяването му, които се сочат и като основания за неговата отмяна в тази му част. Според касатора, не е установено по безспорен начин механизмът на извършване на

маневрата, послужила като основание за налагане на предвидените в чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП административни санкции. Сочи се и несъответствие между описанието на деянието в съставения Акт за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление и изпълнително деяние, с което може да бъде нарушена забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. В този смисъл е мотивирано становище, че инкриминираното действие може да бъде възприето единствено като характеристика на начина на управление на автомобила и в този смисъл, той може и да е опасен, но това не е достатъчно, за да се квалифицира като ползване на път за обществено ползване не според предназначението му за превоз на пътници и товари. Застъпена е и тезата, че описанието на нарушението в Акта и Наказателното постановление съответства на различен състав на административно нарушение, този по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, с оглед твърдението за създадена опасност за останалите участници в движението, включително пешеходци. Това според касатора е допълнителен аргумент за несъставомерност на деянието, за което е санкциониран, със забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. С тези аргументи е обосновано искането за отмяна на обжалваното решение в частта, с която е потвърдено издаденото от началник на сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР наказателно постановление относно наложените на М. С. административни наказания за извършено административно нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Касаторът и процесуалният му представител – адв. С. С. не се явиха в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Ответникът по жалбата – началник на сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР не е изразил становище по касационната жалба, не участва лично и не се представлява в касационното производство.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, и следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав въз основа на приложените по делото доказателства като взе предвид становището на страните, съобразно правомощията по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на оспорване съдебен акт, съгласно чл. 63в от ЗАНН, в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК (съобщението за решението на СРС е връчено на 13.08.2025 г., а жалбата е заведена с вх. № 285197 от 27.08.2025 г.) от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Въз основа на събраните доказателства в съдебното производство – показанията на разпитания свидетел И. Г. Т. (л. 33-гръб) и приобщените, на основание чл. 283 от НПК, писмени доказателства, Районният съд е приел за установено от фактическа страна:

На 30.03.2024 г. около 01:59 часа в [населено място] С. управлявал лек автомобил „БМВ М5 Компетишън“ с ДК [рег.номер на МПС] собственост на „Т. лизинг“, движейки се по [улица]. В автомобила като пасажер на предна дясна седалка пътувал свид. Г. Г. (л. 24-гръб). По същото време в този район служебните си задължения изпълнявали свид. И. Т. и колегата му В. К., служители на отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Служителите на полицията се намирали в служебен автомобил местоположението, на който им позволило да възприемат изпълнението на маневрата „обратен завой“ на кръстовището на [улица]и [улица]от водача на лекия автомобил „БМВ М5 Компетишън“ с ДК [рег.номер на МПС] – форсиране на двигателя на автомобила, последвано от неколkokратно изменение на посоката на движението му, което довело до извеждане на управляваното превозно средство от контрол и поднасяне, въпреки сухата пътна настилка. След извършване на маневрата, в близост до [улица]полицейските служители подали

сигнал на автомобила да спре и извършили проверка на водача. При проверката водачът М. С. не представил свидетелство за регистрация на превозното средство. Служителите на полицията констатирали и, че челното и страничните стъкла на автомобила са с намалена прозрачност, която ограничава видимостта на водача към пътя.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение № 800370 от 30.03.2024 г., в който са отразени три административни нарушения на правилата за движение по ЗДвП, за които впоследствие с обжалваното наказателно постановление е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора М. С. – по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и по чл. 105, ал. 1 от ЗДвП. Въз основа на съставения АУАН е издадено и НП, предмет на съдебен контрол. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу констатациите в АУАН.

Наказателното постановление е издадено на 15.05.2024 г. и е връчено на пълномощника на санкционираното лице на 13.08.2024 г.

Районният съд е кредитирал единствено показанията на свид. И. Т. и е отказал да ползва показанията на свид. Г., приемайки, че са на заинтересовано от изхода на делото лице и целят да изградят защитна версия на санкционирания водач. За да отрече твърдението за наличие на шахта в района на кръстовището в показанията на свид. Г., съдът се е позовал единствено на достоверността на показанията на свид. Т., без да подложи на проверка останалите твърдения и възражения в жалбата, с която е бил сезиран.

При извършената служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на установените релевантни факти от районния съд, в съответствие с правомощията по чл. 220 от АПК настоящият касационен състав счита обжалваното решение за валидно и допустимо, но неправилно.

Районният съд не е изпълнил задължението по чл. 107, ал. 3 вр. ал. 2 от НПК, нарушавайки основните принципи на чл. 13 и чл. 14 от НПК, приложими в административно наказателното производство, съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН - да изясни обективно, всестранно и пълно всички относими към правния спор фактически обстоятелства, за да отговори на основния спорен въпрос – извършено ли е от санкционираното лице административно нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, казано по друг начин – отговаря ли на въведената забрана да не се ползва пътя, отворен за обществено ползване за други цели, освен за превоз на товари и хора, описаният в АУАН и обжалваното НП механизъм на изпълнение на маневрата „обратен завой“ на кръстовището на [улица]и [улица]от управлявания от М. С. лек автомобил „БМВ М5 Компетишън“, рег. [рег.номер на МПС] . В този аспект, непроверена е застъпената и в касационната жалба теза на санкционирания водач за отклонение на движението на автомобила поради преминаване през шахта при извършване на маневрата и последващите описани в жалбите действия на водача - рязко завиване надясно при продължаващо изпълнение на маневрата и привеждане на посоката на движение на автомобила наляво. Игнорирайки твърденията на разпитания свид. Г., въпреки съответствието им на значителна част от заявеното и в показанията на свид. Т., съдът е бил задължен да използва и други от предвидените в НПК способности за събиране на доказателства и доказателствени средства, за да изясни с необходимата пълнота и обективност относимите към предмета на доказване съставомерни елементи на административното нарушение, за което е санкциониран С., в какъвто смисъл са и възраженията във въззивната, а и в касационната жалба.

Разпоредбата на чл. 107, ал. 3 от НПК задължава съда да събере и провери не само доказателствата, подкрепящи обвинителната теза, но и доказателствата, които са в полза на обвиненото лице и могат да изключат или смекчат неговата отговорност. Районният съд като

инстанция по същество е следвало да събере всички относими доказателства за изясняване на механизма на осъществяване на административното нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП и едва след това да направи изводите си относно съставомерността на инкриминираното поведение на водача на лекия автомобил М. С.. Описанието на движението на автомобила в Акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, включително и действията на водача, не изключват достоверността на твърденията в жалбата, което предполага проверката им със способите на доказване по НПК, за да се изключи или потвърди съответствието им със съставомерното поведение на забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

По изложените съображения настоящият касационен състав счита, че обжалваното решение следва да бъде отменено, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване ефективното упражняване правото на защита на санкционираното лице. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да попълни доказателствена съвкупност, ползвайки и експертни знания, и едва след това да направи категоричен извод относно съставомерността на поведението на водача М. С..

С разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП законодателят е въвел изрична забрана за водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен по предназначението им за превоз на товари и хора. Целта на законодателната уредба е да изключи възможността пътищата отворени за обществено ползване да се ползват за нерегламентирано провеждани състезания, включително и дрифт състезания. Нормативната уредба не съдържа легална дефиниция на понятието „дрифт“ за целите на въведената административно наказателна отговорност, но по своята същност дрифтът като вид екстремна техника на шофиране се характеризира с умишлено (съзнателно) приплъзване на задната ос на автомобила при завой и преминаването му в контролиран дрейф при максимално възможна скорост. Задължително при това движение е ъгълът на задните колела да надвишава значително ъгълът на предните колела. По време на дрифт движението на автомобила е напречно на завоя и се осъществява под влияние на неговата тежест и инерционният момент. За да е успешен дрифтът се изисква поддържане на висока и постоянна скорост, при която задните гуми на автомобила се задържат възможно най-дълго на едно място, а в същото време се наблюдава странично приплъзване, което да е под максимален ъгъл.

Приведено към конкретиката на настоящия казус тезата на касатора защитавана и в производството пред районния съд, че при изпълнение на маневрата „обратен завой“ на кръстовището на [улица]и [улица]водачът М. С. не е използвал техника на дрифтиране, а е предприел действия за овладяване контрола върху движението на автомобила, поради поднасянето в резултат на преминаване през дълбока шахта на кръстовището, следва да бъде проверена от авто експерт, на когото да се възложи да извърши оглед на мястото, на което се твърди да е осъществено нарушението, да изготви скица, в която да отрази всички възможни за движението на превозните средства в периметъра на това кръстовище технически препятствия (шахти, изкуствени неравности, нарушения на пътната настилка и др.), да опише конкретните технически характеристики на управлението от касатора М. С. автомобил и евентуалното им съответствие с възможни за използване дрифт техники на шофиране и да даде отговор на следните въпроси – 1. Съобразно техническите параметри на автомобила отговаря ли описанието на движението му и на използваната техника на управление в Акта за установяване на административното нарушение и наказателното постановление на дрифт техника на шофиране ? Ако отговорът е отрицателен – да се посочи какво отличава дрифт техниката на шофиране от описаното движение на автомобила и използваната техника от водача. 2. Ако в района на

кръстовището са установени технически препятствия възможно ли е и при какъв механизъм на движение, автомобилът, управляван от касатора М. С. да премине през тях при извършване на маневра „обратен завой“ и може ли това преминаване да се отрази на движението му по описания в Акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление начин ? 3. Възможно ли е да се извърши маневрата „обратен завой“ на процесното кръстовище по описания механизъм в касационната и въззивната жалби и при каква скорост на движение на автомобила и каква би била траекторията на движението му при преминаването през кръстовището до окончателното завършване на маневрата?

При новото разглеждане на делото съставът на СРС следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, т. 1 и т. 2 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. В. С., депозирана чрез адв. С. С., САК Решение от 25.07.2025 г., постановено по НАХД № 12910/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав, в частта с която е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-010226/15.05.2024 г., издадено от началник сектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи относно наложените му, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, административни наказания – Глоба в размер на 3 000 (три хиляди) лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за извършено на 30.03.2024 г. в [населено място] на кръстовището на [улица]и [улица]административно нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд в отменената част. РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.